

ERDÉLYI ÖRMÉNY GYÖKEREK füzetek

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület havonta megjelenő kiadványa

VI. évfolyam 70. szám

2002. december

„Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék,,,”
(Vörösmarty Mihály)

A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén 17 órakor - hívtatán és hívtatlanul - mindenkit szeretettel vár a
Budapest, V. Semmelweis utca 1-3. I. emeleti zeneterembe

Lapunk az interneten: www.magy-orm.axelero.hu honlapon.

Elektronikus levélcímünk (E-mail): magyar.ormeny@axelero.hu

Elektronikus levélcímünk (E-mail): magyar.ormeny@mail.datanet.hu

„Őrizd meg a Te népedet békében...”

„Te aki szentjeidet megkoronázod és aki a jónak végnélküli ajándékozója vagy, bocsáss meg a Te elhunyt szolgálóknak, mikor eljössz megítélni azt, amit Te alkottál hiba nélküli kezeggel.”

Véget ér ez az esztendő is. Hálát kell adnunk annak, aki a „koronát” végül is felteszi mindenre, de legelőbb is szentjeire, akik az üdvözültek, s reméljük, mi is köztük leszünk. Köztük lehetünk, ha felhasználjuk azt a sok jót, melyet mindig ad nekünk az Úr. Az év végén kérjük, hogy adja meg ajándékait továbbra is.

Dr. Sasvári László

* * *

Az év utolsó harangkondulása a múlt és a jövő áhítatos találkozására. Azaz: a legvalóságosabb jelen idő, ahol együtt vagyunk valamennyien - a nemzet is családként.

(Alexa Károly)

* * *

Karácsony

Nagyvárosi embernek ritkán adatik meg a fehér karácsony. Ha le is esik a hó, hamar szürkévé, majd tocsogóvá lesz. Az úgynevezett „igaz, karácsonyi hangulatot” jobbra régebbi emlékek, egykor másutt töltött karácsonyok emléke idézi, vagy éppen játékfilmek szép, fehér, havas díszlete.

Azt hiszem, hogy ez nem is baj.

Ugyanis a közfelfogásban élő karácsony-kép, amikor hó borít mindent, a fenyők ágaira ül, a térdig érő hótakaróban keskeny, kitaposott ösvények vezetnek a falu közepén álló kis templomhoz, amelynek a hangja éppen megszólal a nagy, karácsonyi csendben - kissé külsőséges.

Tudjuk, hogy karácsony ünnepe a téli napforduló ünnepe. Az egyre alacsonyabban delelő nap eléri a mélypontot, és azután elkezd emelkedni. Eltelt egy év, amely szép fokozatosan besötétült, most aztán megfordul minden, lassacskán ismét nekilődül az élet, amíg újra tavaszi dalba, virágzásba torkollik.

Évezredek óta megünnepelték ezt a napot vidámsággal, áldozatokkal, csinnadrattával. Ezernyi napfordulás (évváltó) vallási és népszokásról tudunk a világon mindenütt.

Nagyon is meggondolt, okos, jóra való szokások kialakulásával és jó döntéssel vált Jézus születésének ünnepévé éppen ez a dátum: a kereszténység egyik legnagyobb ünnepe, a Születés ünnepe.

Folytatjuk hát az ősi szokásokat? Ennyi az egész?

Nem egészen. A korábbi vallások szokásai és szertartásai számunkra például, itt, a Kárpát-medencében kettéváltak. Karácsony a halk, a meghitt, míg a nagy daj-daj, a csinnadratta és hangos mulatozás egy héttel későbbre, Szilveszter napjára került.

Mégis: karácsonyeste igenis a fordulat napja, abban az ősi értelemben, ahogyan az ember várta a fény visszatértét. Véget ér a sötétség, megszületik az, akire vártunk.

Összegezzük, mert eltelt egy év és jön az új.